

ване идватъ, но при най-малка незгода се зжбатъ, а често забиватъ остритѣ си зжби въ ржката на своя господарь.

Старитѣ катерици сѫ паметливи и много хитри; съ особенна ловкость тѣ се спасяватъ отъ враговете си, а така сѫщо отбиватъ нападенията срещу малките си, като майсторски заблуждаватъ неприятеля имъ.

Катерицата има много неприятели. Лисицата и др. хищници я преследватъ когато е на земята, но това е твърде рѣдко, защото катерицата прекарва повечето по дърветата. Доста сериозни неприятели имъ сѫ грабливите птици соколи и орли. Отъ тѣхъ катерицата се спасява съ хитрини и пъргави скокове. Когато се спусне върху ѝ соколь или орелъ, катерицата като пружинка се впуска витлообразно по клонитѣ на дървото и за моментъ е на земята; птицата е заблудена и е вече на далечно разстояние. Най-сериозенъ, обаче, неприятель измежду животните е животното бѣлка, която подобно на катерицата е ловка, бързо се катери по клонитѣ на дърветата и напада самитѣ гнѣзда на катеричката. Но най-голѣмия неприятель на ктериците си остава човѣкътъ.

Човѣкътъ напада на катеричките заради месото имъ, а най-много за хубавите имъ кожи и косми. Въ Русия — Сибиръ мястното население яде съ наслада месото на катерицата. Ловидбата на катерици тамъ става презъ пролѣтта. Селското руско население избива катериците освенъ съ огнестрелно оржжие и съ специални стрели. Ловътъ на катерици понѣкога е толкова голѣмъ, че годишно се изнасятъ изъ Русия надъ 2 miliona катерици само за въ Китай, а отдалено и за др. страни. Най-ценено въ катерицата сѫ кожата и космите ѝ. Космичките по ушите, опашката или коремчето сѫ много нѣжни и меки. Отъ тѣхъ приготвляватъ скжпи и финни четки за рисуване съ водни бои, пѣкъ и за много други цели. Кожите пѣкъ се скжпо ценатъ на свѣтовния пазаръ.

Въ Америка, кждето сѫ повече черни катерици, често пжти до толкова се размножаватъ, че ставатъ